

TEMPOR - ADDA
SIMFÒNICA
ALICANTE 24 / 25

15/02/2025
"LA CONFESIÓN DE
AUGSBURGO"

ADDA·SIMFÒNICA ALCANTE

MARÍA FLOREA, VIOLÍN

SARA FERRÁNDEZ, VIOLA

MAX BRAGADO-DARMAN, DIRECTOR INVITADO

Sábado 15 - 20.00h

"TRAVESÍAS,
MITOS Y
LEYENDAS"

Con la col·laboració de:
Sabadell
Fundación

Presidente

Fundació de la Comunitat Valenciana, ADDA.

Presidente de la Excma. Diputación Provincial de Alicante:

Antonio Pérez Pérez

Vicepresidente

Fundació de la Comunitat Valenciana, ADDA.

Diputado de Cultura, Contratación y Residentes Internacionales.

Juan de Dios Navarro Caballero

Auditorio de la Diputación de Alicante

Director Artístico

Josep Vicent

Coordinación Artística

María José García

Coordinación eventos

Miguel Ángel Gallardo

Intendente

Paco Mestre

Producción Artística

Jaume Gavilán

Diseño gráfico - Redes

Mónica Ramos

Gestora de espacios

Mª Carmen Jover

Técnico jurídico

Isabel Alfaro

Gestión Económica

Roberto Paredes

Jose María del Olmo

Técnico de Archivos

Jairo Juan

Secretaria Fundación

Mª José Argudo

Coordinación Administrativa

Desirée Peñalvert

Administración - Secretaría

Tomás Gozalves

Cristina Camarasa

Patricia Martín

Coordinación

Montajes - Mantenimiento

Jesús Soria

Ayudante de mantenimiento

José Manuel Vélez

Técnico de escenario

María Eugenia Rodríguez

Ayudante de escenario

Francisco Manuel Sánchez.

Coordinador taquilla

Pablo Carratalá

Equipo auxiliar

Alba Vicedo

Noel Baeza

Germán Abellán

Lola García

Ana María Galiana

ÍNDICE

P 6	Notas al programa
P 8	Orquesta ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE
P 10	Max Bragado-Darman, director invitado
P 12	María Florea, violín
P 14	Sara Ferrández, viola
P 16	Textos en valencià
P 22	English text
P 28	Plantilla orquesta ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE

T13. A8

Sábado 15/02/2025

“LA CONFESIÓN DE AUGSBURGO”

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE

MARÍA FLOREA, VIOLÍN

SARA FERRÁNDEZ, VIOLA

MAX BRAGADO-DARMAN, DIRECTOR INVITADO

Ludwig van Beethoven , Obertura Egmont	09:00
Max Bruch , Doble concierto para violín y viola, Op.88 en Mi menor	19:00
I. Andante con moto	07:00
II. Allegro moderato	06:00
III. Allegro molto	06:00
Pausa	15:00
Felix Mendelssohn , Sinfonía núm. 5 “Reforma”, Op.107 en Re mayor	27:00
I. Andante – Allegro con fuoco	10:00
II. Allegro vivace	05:00
III. Andante	04:00
IV. Chorale: Andante con moto – Allegro vivace	08:00

Ludwig van Beethoven

(Bonn, 1770-Viena, 1827)

Egmont, obertura en Fa menor Op.84

En 1788 se estrenó "Egmont", un drama en cinco actos escrito por Goethe en el que describe la lucha en el siglo XVI de los habitantes de los Países Bajos españoles por su emancipación, bajo el impulso de Egmont. Éste, enamorado de Clara (un personaje no histórico pero que simboliza "la aspiración a la libertad"), es condenado por su rebelión y sube al cadalso sin plegarse a la decisión de los jueces. Beethoven escribe la música de escena para el drama de Goethe entre octubre de 1809 y junio de 1810. Para la reposición de la obra teatral en el Burgtheater de Viena Beethoven finaliza una Obertura que apareció en 1811. Un año después se publica el resto de la partitura, compuesta por nueve números: cuatro entre actos, dos "lieder", dos "melodramas" y una "Sinfonía de victoria". La composición completa se escucha en raras ocasiones, sin embargo la Obertura, de un heroísmo trascendente, forma parte del repertorio de todas las formaciones sinfónicas. Es una condensación en el plano dramático y psicológico de la música para el drama, y está construida sobre el mismo modelo lento-vivo de la obertura para su "Coriolano", basado en las "Vidas paralelas" de Plutarco. La introducción, "Sostenuto ma non troppo", es un potente tema que conduce a los motivos de la "Sinfonía de la victoria" con la que concluye el drama. Esta Obertura Egmont la escuchamos en este Auditorio en octubre de 2013 por la Orquesta Nacional de Francia dirigida por el milanés Daniele Gatti.

Max Bruch

(Colonia, 1838 - Friedeena, cerca de Berlín, 1920)

Doble concierto para clarinete (violín) y viola, en Mi menor Op.88

Max Bruch fue director de orquesta y de coro en Mannheim, Coblenza, Liverpool y Breslau, y profesor de composición en la Escuela Superior de Música de Berlín hasta 1910. Autor de óperas, sinfonías, y conciertos cimentó su reputación sobre sus obras corales. Hoy se le recuerda sobre todo por su primer Concierto para violín y orquesta, en sol menor (opus 26) y por su "Fantasía escocesa" para violín y orquesta (opus 46). Esencialmente melodista, Bruch fue influido sobre todo por Brahms y extrajo su inspiración de diversos folklores (escocés, galés y germánico). El Doble concierto fue compuesto en 1911 y estrenado el 5 de marzo de 1912 en Wilhemshaven por el violista Willy Hess y por el hijo del compositor, solista de clarinete, Max Felix Buch. De ahí que este doble concierto para dos instrumentos y orquesta se ejecute tanto

con clarinete y viola o con violín y viola, como escucharemos hoy por la barcelonesa María Florea y las madrileña Sara Ferrández, dirigidas por el director madrileño Max Bragado-Darman, en la actualidad director emérito de la Monterey Symphony, en California, de la que fue director artístico desde 2004 tras haber fundado y dirigido en 1991 la Orquesta de Castilla-León. A las dos jóvenes solistas tuvimos ocasión de escucharlas en Alicante con la orquesta del ADDA en noviembre de 2019 con la Sinfonía concertante de Mozart.

Felix Mendelssohn-Bartholdy

(Hamburgo, 1809-Leipzig, 1847)

Sinfonía número 5, en Re mayor, llamada "De la Reforma"

El pasado día 5 escuchamos de Mendelssohn el Concierto número 2, para violín y orquesta, con la violinista Esther Yoo y la Filarmónica de Munich. Hoy vuelve Mendelssohn con la última de sus sinfonías, la número 5 conocida como "De la Reforma" porque estaba destinada al tricentenario de las Confesiones de Augsburgo (1530), la "Confessio Augustana", que fue la primera exposición oficial de los principios del luteranismo para ser presentada en la Dieta de Augsburgo ante el emperador del Sacro Imperio Romano Germánico Carlos V, y que todavía es considerado hoy uno de los textos básicos de las iglesias luteranas de todo el mundo y forma parte del luterano "Libro de la Concordia" (Liber Concordiae). Mendelssohn emprendió su composición en 1829 pero sólo la dirigió en una audición privada en noviembre de 1832, con un mediano éxito. El compositor no se encontraba satisfecho de la última de sus sinfonías en la que expresaba "el íntimo conflicto que opuso durante toda su vida a las dos tendencias creadoras del músico: la imposible unión de la tradición musical de la Alemania que había bebido en el coral luterano y un lenguaje más decididamente moderno". La obra no se editaría hasta el año 1868, casi veinte años después de la muerte del autor, y no ha alcanzado la fama de sus sinfonías "Escocesa" (la tercera) e "Italiana" (la cuarta) pese a que la orquestación no es menos bella, aunque bastante sombría y de sonido metálico. En los dos movimientos extremos, el primero y el cuarto, se nutre con los préstamos de la liturgia protestante mientras los dos movimientos centrales están menos desarrollados. El coral, Maestoso, del último movimiento, de gran fuerza, es un himno orquestal a la gloria de la Reforma.

ADDA·SIMFÒNICA ALACANT

“Nominada al GRAMMY® y Latin GRAMMY® 2023 & 2024
Doblemente Premiada por la Academia de la Música de España”

Orquesta Sinfónica estable de la “Fundación de la Comunitat Valenciana - ADDA”, es a la vez la orquesta residente del Auditorio de la Diputación de Alicante. Rodeada de la luz de la costa mediterránea, ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE se ha convertido vertiginosamente en una parte importante de la vida musical valenciana con presencia también en el Palau de les Arts Reina Sofía (ENSEMS 19/20/21/22/23) y española, actuando en Festivales de todo el territorio, debutando internacionalmente en 2022 con un aclamado doble concierto en Berlín y en los festivales Berlioz y Ljubljana.

La personalidad sonora de ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE solo se entiende como reflejo de su fundador y director titular Josep Vicent, una orquesta de autor que despierta emociones e inspiración al público en cada uno de sus conciertos.

La orquesta mantiene una intensa actividad en su temporada estable, con un ciclo de música sinfónica compartiendo programación con las más importantes orquestas, directores y solistas del mundo, ocupando un lugar preponderante en la Temporada 24/25 las músicas de Bruckner, Paquito D’Rivera, Copland, Ravel, Prokofiev, Korsakov, Shostakovich, Bruch, Arturo Márquez, Mussorgsky, Brahms... Colaborarán artistas de la talla de Pinchas Zukerman, Asun Noales, Yeol Eum Son, Judith Jáuregui, Pablo Saínez Villegas, o Daniel Oyarzábal. Junto a su director titular Josep Vicent, aguardan proyectos destacados con el Orfeón Donostiarra en el Auditorio Nacional, Palau de la Música de Barcelona, Auditorio de Zaragoza, así como el Ballet escénico Romeo y Julieta de Prokofiev, participaciones en el Ljubljana Festival 2025 y el Berlioz Festival, además de una apasionante gira por Japón.

Su capacidad de innovación, dinamismo, versatilidad estilística y el talento de sus músicos, convierten a ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE en una orquesta que traspasa las salas de concierto, sirviendo a la sociedad con actividades pedagógico-escénicas, junto a Títeres Etcétera entre otros, y conciertos sociales (en residencias y hospitales de todo el territorio). Con su sello renovador en la interpretación de la música de nuestro tiempo, así como con el espacio digital inmersivo de sus Digital Albums, la Orquesta ha desarrollado una intensa producción discográfica y audiovisual para los sellos Warner Classics, Aria Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik... consiguiendo el distinguido Melómano de Oro en cuatro ocasiones y siendo nominado por segundo año consecutivo a los GRAMMY y Latin GRAMMY 2023 & 2024 por sus álbumes “Ritmo, The Chick Corea Symphony Tribute” y “Latin Rites”.

Tras su paso, han dejado huella directores y solistas de renombre como Valery Gergiev, María João Pires, Javier Perianes, Paquito D’Rivera, las Hermanas Labèque, Joaquín Riquelme, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Ángeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro, Juan Manuel Cañizares, Marina Heredia y muchos más.

Entre los proyectos más importantes liderados por su Director Titular, destacan las producciones de ópera y escénicas diseñadas conjuntamente con Emilio Sagi o Carlus Padrissa y la Fura dels Baus; (Amor Brujo, Carmen, La Bohème, La Creación, Carmina Burana, Pastoral for the Planet...) el Jazz Sinfónico del “Chick Corea Symphony Tribute”, la integral audiovisual de los ballets de Stravinsky o los estrenos mundiales de los compositores Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Eglund y Jesús Mula.

Con su imparable trayectoria artística, la crítica la define como “un instrumento de primer rango mundial que contagia entusiasmo, con una energía y un sonido al alcance de muy pocas orquestas”, ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE y su director titular Josep Vicent, se han convertido en imprescindible marca cultural de su territorio.

Max Bragado-Darman

Director invitado

“Max Bragado-Darman es un profesional por encima de la profesión, un pintor de la música que atiende cada plano, aunque el cuadro pueda aparecer incluso caótico, para estructurar emociones a través de la transparencia hasta hacernos participar de paraísos e infiernos por encima de cualquiera limitación.”

EL PUNTO DE LAS ARTES (Madrid)

Nacido en Madrid, es en la actualidad el Director Emérito de la “Monterey Symphony” en California, de la que fue su Director Artístico desde 2004. Formó la Orquesta Sinfónica de Castilla y León en 1991 y fue su titular hasta el año 2000. Ha grabado obras del repertorio sinfónico español como las sinfonías de Bretón, Chapí y Marqués así como obras de autores como Turina, Rodrigo, Esplá y Antonio José. Ha grabado también con esta orquesta la obra integral para violonchelo y orquesta de Alberto Ginastera teniendo como solista a su esposa la afamada chelista, Aurora Nátola Ginastera. Con el sello discográfico Naxos ha grabado discos con obras de Rodrigo y de Turina. Muchos artistas distinguidos han colaborado bajo su dirección como Alicia de Larrocha, Teresa Berganza, Horacio Gutiérrez, Elmar Oliveira, Anne Akiko Myers, Andre Watts, Reiko Watanabe, Mark Seltzer, Jard Van Ness, Angel Romero, Aaron Rosand, Dickran Atamian y Gary Graffman, entre otros. En 2003 terminó la nueva edición de la ópera “Maria del Carmen” de Enrique Granados y dirigió esta en el “Festival Opera” de Wexford, Irlanda. Fue Director Titular de la Orquesta de Louisville, E.E.U.U. con la que grabó obras de Joan Tower y destacándose por una programación innovadora. También ha sido director titular de las siguientes orquestas: la Orquesta Sinfónica de Gran Canaria, “Concerto Grosso” de Frankfurt, Alemania, “Classic Chamber Orchestra” de Nueva York, Juvenil de Nashville, Orquesta Sinfónica de la Universidad Estatal de Ohio, Orquesta Sinfónica y de Cámara del “Cleveland Institute of Music”. Ha colaborado con la Orquesta del Teatro San Carlos de Lisboa, la Sinfónica de Londres, Teatro Colón de Buenos Aires y la de la Opera Metropolitana de Nueva York como otras muchas en Estados Unidos. En España, ha dirigido las orquestas más importantes del país.

María Florea

Violín

Nacida en Barcelona, en una familia de músicos y actrices, María empezó a estudiar violín a la edad de cuatro años con su padre, el violonchelista y director de orquesta Cristian Florea, y sólo tenía siete cuando ofreció su primer concierto como solista.

Estudió con Gonçal Comellas en Figueres, con Zakhar Bron, Yuri Volguin, Heime Müller y Marta Gulyas en la Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, con György Pauk en la Royal Academy of Music de Londres, y Rainer Schmidt en la Universidad Mozarteum de Salzburgo y en la Musik-Akademie de Basilea.

Desde muy joven que destaca por su actividad como solista. Ha participado en giras de conciertos en salas emblemáticas de Europa y China. Destacan sus últimas actuaciones en el Palau de la Música catalana con la Orquesta Sinfónica del Vallès, en la Sala de órgano de Chisinau (Moldavia), en el concierto inaugural de la temporada 2020/2021 de la OBC en el Auditori de Barcelona, con la GIO Symphonia en el festival de la Cerdanya, en el festival Enescu de Bucarest junto con la Orquesta Nacional de cámara de Moldavia y en el Festival de Torroella de Montgrí con la OBC.

Recientemente, ha actuado en la Schubertiada de Vilabertran, en la Fundación Juan March de Madrid, en la Casa Batlló de Barcelona (Festival Barcelona Obertura) y colabora habitualmente con el Esbjerg Ensemble (Dinamarca), la compañía de danza Mal Pelo, y el Ensemble Bayona (España/Suiza), así como de concertino con la Orquesta Vigo430, OSV y la Franz Schubert Filarmonía.

Forma parte del Trio da Vinci, fundado en 2018 entre Barcelona y París, y que ya se ha convertido en una de las principales formaciones emergentes del panorama musical catalán y español. Han actuado en salas y festivales de prestigio, como el Festival Pablo Casals de Prades (Francia), en el Festival de Torroella de Montgrí (Girona), en la Sala de órgano de Chisinau (Moldavia), Théâtre de l'Alliance de París (Francia), en la Schubertiada de Friburgo (Suiza), organizada por la Radio Televisión de la Suiza-Romande (RTS), en el Palau de la Música Catalana de Barcelona, Festival Radio France (Montpellier, Francia) y, en formación de cuarteto con la violista Sara Ferrández, en el Auditori de Barcelona. También es miembro fundador de "The rest Project" junto con Lara Fernández (viola) y Daniel Claret (violonchelo). Con este proyecto la música convive con la palabra y el movimiento para hablar de un estado inherente a la condición humana: la soledad. Y de esto nace el primer espectáculo: "The rest is Silence", estrenado en el XV Festival Clásico Arnedillo de La Rioja.

Toca un violín de Eduard Sitjas Bonet, hecho en Girona en 2024.

Sara Ferrández

Viola

Aclamada por la crítica por su cálido sonido, naturalidad y musicalidad, Sara Ferrández es una de las violistas más prometedoras de su generación.

A pesar de su juventud, Sara ha actuado en varias de las mejores salas internacionales, como son Philharmonie de Berlín, Elbphilharmonie de Hamburgo, Alte Oper de Frankfurt o Victoria Hall de Ginebra, entre muchas otras.

Entre sus recientes y futuras apariciones como solista, cabe destacar su colaboración con la Orquesta y Coro Nacionales de España (Kazuki Yamada), la Orquesta Simfónica de Barcelona y Nacional de Cataluña (Cristian Macelaru), la Orquesta Sinfónica del Principado de Asturias (Nuno Coelho), Imposible Orchestra (Alondra de la Parra) y la Orquesta Sinfónica RTVE

(Chloé van Soeterstède). Además de sus debuts con Konzerthausorchester Berlin, Marseille Philharmonic, Israel Camerata, Jyväskylä Sinfonia, Mikkeli City Orchestra, Orquesta Sinfónica de Antofagasta y la Orquesta Sinfónica Nacional de Costa Rica.

Amante de la música de cámara, Ferrández es invitada frecuentemente a varios de los festivales internacionales más importantes, como Rheingau Musik Festival, Bergen International Festival, Sion Festival o Jerusalem International Chamber Music Festival, donde colabora con artistas de la talla de Janine Jansen, Julia Fischer, Beatrice Rana, Renaud Capuçon, Pinchas Zukerman, Pablo Ferrández o Vilde Frang. A partir de 2025, Sara va a ser parte también de la Orpheum Foundation en Suiza.

Nacida en Madrid en 1995 en una familia de músicos, Sara comenzó a tocar la viola con tan sólo 3 años y, dada su madurez interpretativa, desde los 7 empezó actuar en sus primeros conciertos como solista. A los 13 años ingresó en la Escuela Superior de Música Reina Sofía. Más adelante continuó sus estudios en la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín donde se formó con Tabea Zimmermann, y posteriormente finalizó sus estudios en Kronberg Academy con la aclamada profesora Nobuko Imai.

Sara toca una viola de David Tecchler construida en 1730, y un arco de Nicolàs Leonard Tourte, ambos cedidos por Stephan Jansen y la Stretton Society.

Ludwig van Beethoven

(Bonn, 1770-Viena, 1827)

Egmont, obertura en Fa menor Op.84

L'any 1788 es va estrenar Egmont, un drama en cinc actes escrit per Goethe en el qual descriu la lluita en el segle XVI dels habitants dels Països Baixos espanyols per la seua emancipació, sota l'impuls d'Egmont. Aquest, enamorat de Clara (un personatge no històric, però que simbolitza «l'aspiració a la llibertat»), és condemnat per la seua rebel·lió i puja al cadafal sense plegar-se a la decisió dels jutges. Beethoven escriu la música d'escena per al drama de Goethe entre octubre de l'any 1809 i juny del 1810. Per a la reposició de l'obra teatral al Burgtheater de Viena, Beethoven finalitza una «Obertura» que va aparèixer l'any 1811. Un any després es publica la resta de la partitura, composta per nou números: quatre entreactes, dos "lieder", dos "melodrames" i una "simfonia de victòria". La composició completa s'escolta en rares ocasions, no obstant això l'«Obertura», d'un heroisme transcendent, forma part del repertori de totes les formacions simfòniques. És una condensació en el pla dramàtic i psicològic de la música per al drama, i està construïda sobre el mateix model lento-vivo de l'obertura per al seu "Coriolano", basat en les "Vides paral·leles" de Plutarc. La introducció, "Sostenuto ma non troppo", és un potent tema que condueix als motius de la "Simfonia de la victòria" amb la qual conclou el drama. Aquesta Obertura Egmont la vam escoltar en aquest Auditori l'octubre del 2013 per l'Orquestra Nacional de França dirigida pel milanès Daniele Gatti.

Max Bruch

(Colònia, 1838 - Friedenau, prop de Berlín, 1920)

Doble concert per a clarinet (violí) i viola, en Mi menor Op.88

Max Bruch va ser director d'orquestra i de cor a Mannheim, Coblença, Liverpool i Breslau, i professor de composició a l'Escola Superior de Música de Berlín fins al 1910. Autor d'òperes, simfonies, i concerts va consolidar la seua reputació sobre les seues obres corals. Avui se li recorda sobretot pel seu primer «Concert per a violí i orquestra», en sol menor (opus 26) i per la seua «Fantasia escocesa» per a violí i orquestra (opus 46). Essencialment melodista, Bruch va estar influït, sobretot, per Brahms i va extraure la seua inspiració de diversos folklores (escocès, gal·lès i germànic). El Doble concert va ser compost el 1911 i estrenat el 5 de març del 1912 a Wilhelmshaven pel violista Willy Hess i pel fill del compositor, solista de clarinet, Max Felix Buch. Per això que aquest doble concert per a dos instruments i orquestra s'execute tant amb

clarinet i viola o amb violí i viola, com escoltarem avui per la barcelonina María Florea i la madrilenya Sara Ferrández, dirigides pel director madrileny Max Bragado-Darman, en l'actualitat director emèrit de la Monterey Symphony, a Califòrnia, de la qual va ser director artístic des de l'any 2004 després d'haver fundat i dirigit el 1991 l'Orquestra de Castella-Lleó. A les dues joves solistes vam tenir ocasió d'escoltar-les a Alacant amb l'orquestra de l'ADDA el novembre de l'any 2019 amb la Simfonia concertant de Mozart.

Felix Mendelssohn-Bartholdy

(Hamburg, 1809-Leipzig, 1847)

Simfonia número 5, en Re major, anomenada "De la Reforma"

El passat dia 5 vam escoltar el Concert número 2 de Mendelssohn, per a violí i orquestra, amb la violinista Esther Yoo i la Filharmònica de Múnic. Avui torna Mendelssohn amb l'última de les seues simfonies, la número 5 coneguda com "De la Reforma" perquè estava destinada al tricentenari de les Confessions d'Augsburg (1530), la "Confessio Augustana", que va ser la primera exposició oficial dels principis del luteranisme per a ser presentada en la Dieta d'Augsburg davant de l'emperador del Sacre Imperi Romanogermànic Carles V, i que encara és considerat avui un dels textos bàsics de les esglésies luteranes de tot el món i forma part del luterà Llibre de la Concòrdia (Liber Concordiae). Mendelssohn va emprendre la seua composició l'any 1829, però només la va dirigir en una audició privada al novembre del 1832, amb un èxit mitjà. El compositor no es trobava satisfet de l'última de les seues simfonies en la qual expressava "l'íntim conflicte que va oposar durant tota la seua vida a les dues tendències creadores del músic: la impossible unió de la tradició musical de l'Alemanya que havia begut en el coral luterà i un llenguatge més decididament modern". L'obra no s'editaria fins al 1868, quasi vint anys després de la mort de l'autor, i no ha aconseguit la fama de les seues simfonies "Escocesa" (la tercera) i "Italiana" (la quarta) malgrat que l'orquestració no és menys bella, encara que bastant ombrívola i d'un so metàl·lic. En els dos moviments extrems, el primer i el quart, es nodreix amb els préstecs de la litúrgia protestant mentre els dos moviments centrals estan menys desenvolupats. El coral, Maestoso, de l'últim moviment, de gran força, és un himne orquestral a la glòria de la Reforma.

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE

Nominada al GRAMMY® i Latin GRAMMY® 2023 & 2024

Doblement Premiada per l'Acadèmia de la Música d'Espanya

Orquestra Simfònica estable de la "Fundació de la Comunitat Valenciana - ADDA", és ahora l'orquestra resident de l'Auditori de la Diputació d'Alacant. Envoltada de la llum de la costa mediterrània, ADDA·SIMFÒNICA ALACANT s'ha convertit vertiginosament en una part important de la vida musical valenciana amb presència també en el Palau de les Arts Reina Sofia (ENSEMS 19/20/21/22/23) i espanyola, actuant en Festivals de tot el territori, debutant internacionalment en 2022 amb un aclamat doble concert a Berlín i als festivals Berlioz i Ljubljana.

La personalitat sonora d'ADDA·SIMFÒNICA ALACANT només s'entén com a reflex del seu fundador i director titular Josep Vicent, una orquestra d'autor que desperta emocions i inspiració al públic en cadascun dels seus concerts.

L'orquestra manté una intensa activitat en la seua temporada estable, amb un cicle de música simfònica compartint programació amb les orquestres més importants, directors i solistes del món, ocupant un lloc preponderant en la Temporada 24/25 les músiques Bruckner, Paquito D'Rivera, Copland, Ravel, Prokofiev, Korsakov, Shostakovich, Bruch, Arturo Márquez, Mussorgsky, Brahms... Col·laboraran artistes de la talla de Pinchas Zukerman, Asun Noales, Yeol Eum Son, Judith Jáuregui, Pablo Sáinz Villegas, o Daniel Oyarzábal. Al costat del seu director titular Josep Vicent, esperen projectes destacats amb l'Orfeó Donostiarra a l'Auditori Nacional, Palau de la Música de Barcelona, Auditori de Saragossa, així com el Ballet escènic Romeo i Julieta de Prokofiev, participacions en el Ljubljana Festival 2025 i el Berlioz Festival, a més d'una apassionant gira pel Japó.

La seua capacitat d'innovació, dinamisme, versatilitat estilística i el talent dels seus músics, converteixen a l'ADDA·SIMFÒNICA ALACANT en una orquestra que traspasa les sales de concert, servint a la societat amb activitats pedagògic-escèniques, al costat de Títeres Etcètera entre altres, i concerts socials (en residències i hospitals de tot el territori). Amb el seu segell renovador en la interpretació de la música del nostre temps, així com amb l'espai digital immersiu dels seus Digital Albums, l'Orquestra ha desenvolupat una intensa producció discogràfica i audiovisual per als segells Warner Classics, Ària Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik... aconseguint el distingit Melòman d'Or en quatre ocasions i sent nominats per segon any consecutiu als GRAMMY i Latin GRAMMY 2023 & 2024 pels seus àlbums "Ritmo, The Chick Corea Symphony Tribute" i "Latin Rites".

Després del seu pas, han deixat empremta directors i solistes de renom com Valery Gergiev, Maria João Pires, Javier Perianes, Paquito D'Rivera, las Hermanas Labèque, Joaquín Riquelme, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Ángeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro, Juan Manuel Cañizares, Marina Heredia i molts més.

Entre els projectes més importants liderats pel seu Director Titular, destaquen les produccions d'òpera i escèniques dissenyades conjuntament amb Emilio Sagi o Carlus Padrissa i la Fura dels Baus; (Amor Brujo, Carmen, La Bohème, La Creació, Carmina

Burana, Pastoral for the Planet...) el Jazz Simfònic del "Chick Corea Symphony Tribute", la integral audiovisual dels ballets de Stravinski o les estrenes mundials dels compositors Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Eglan i Jesús Mula.

Amb la seua imparabile trajectòria artística, la crítica la defineix com "un instrument de primer rang mundial que contagia entusiasme, amb una energia i un so a l'abast de molt poques orquestres", ADDA·SIMFÒNICA ALACANT i el seu director titular Josep Vicent, s'han convertit en imprescindible marca cultural del seu territori.

Max Bragado-Darman. Director convidat

«Max Bragado-Darman és un professional per damunt de la professió, un pintor de la música que atén cada pla, encara que el quadre pugui aparèixer fins i tot caòtic, per a estructurar emocions a través de la transparència fins a fer-nos participar de paradisos i inferns per damunt de qualsevol limitació». EL PUNT DE LES ARTS (Madrid)

Nascut a Madrid, és en l'actualitat el Director Emérito de la «Monterey Symphony» a Califòrnia, de la qual va anar el director artístic des de l'any 2004. Va formar l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó l'any 1991 i va ser-ne el titular fins a l'any 2000. Ha gravat obres del repertori simfònic espanyol com les simfonies de Bretón, Chapí i Marqués, com també obres d'autors com Turina, Rodrigo, Esplá i Antonio José. Ha gravat també amb aquesta orquestra l'obra integral per a violoncel i orquestra d'Alberto Ginastera tenint com a solista la seua esposa, la famosa violoncel·lista, Aurora Nátola Ginastera. Amb el segell discogràfic Naxos ha gravat discos amb obres de Rodrigo i de Turina. Molts artistes distingits han col·laborat sota la seua direcció com Alicia de Larrocha, Teresa Berganza, Horacio Gutiérrez, Elmar Oliveira, Anne Akiiko Myers, Andre Watts, Reiko Watanabe, Mark Seltzer, Jard Van Ness, Ángel Romero, Aaron Rosand, Dickran Atamian i Gary Graffman, entre d'altres. L'any 2003 va acabar la nova edició de l'òpera María del Carmen d'Enrique Granados i va dirigir aquesta en el «Festival Opera» de Wexford, Irlanda.

Va ser director titular de l'Orquestra de Louisville, EUA, amb la qual va gravar obres de Joan Tower i va destacar per una programació innovadora. També ha sigut director titular de les orquestres següents: l'Orquestra Simfònica de Gran Canària, "Concerto Grosso" de Frankfurt, Alemanya, "Classic Chamber Orchestra" de Nova York, Juvenil de Nashville, Orquestra Simfònica de la Universitat Estatal d'Ohio, Orquestra Simfònica i de Cambra del "Cleveland Institute of Music". Ha col·laborat amb l'Orquestra del Teatre San Carlos de Lisboa, la Simfònica de Londres, Teatre Colón de Buenos Aires i la de l'Opera Metropolitana de Nova York com moltes altres als Estats Units. A Espanya, ha dirigit les orquestres més importants del país.

Maria Florea, violí

Nascuda a Barcelona, en una família de músics i actrius, Maria va començar a estudiar violí a l'edat de quatre anys amb son pare, el violoncel·lista i director d'orquestra Cristian Florea, i només en tenia set quan va fer el seu primer concert com a solista.

Va estudiar amb Gonçal Comellas a Figueres, amb Zakhar Bron, Yuri Volguin, Heime Müller i Marta Gulyas a l'Escola Superior de Música Reina Sofia de Madrid, amb György Pauk a la Royal Academy of Music de Londres, i Rainer Schmidt a la Universitat Mozarteum de Salzburg i en la Musik-Akademie de Basilea.

Des de molt jove destaca per la seua activitat com a solista. Ha participat en gires de concerts en sales emblemàtiques d'Europa i Xina. Destaquen les seues últimes actuacions al Palau de la Música Catalana amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, a la Sala d'Òrgan de Chisinau (Moldàvia), en el concert inaugural de la temporada 2020/2021 de l'OBC en l'Auditori de Barcelona, amb la GIO Symphonia en el festival de la Cerdanya, en el festival Enescu de Bucarest juntament amb l'Orquestra Nacional de Cambra de Moldàvia i en el Festival de Torroella de Montgrí amb l'OBC.

Recentment, ha actuat en la Schubertiada de Vilabertran, en la Fundació Juan March de Madrid, a la Casa Batlló de Barcelona (Festival Barcelona Obertura) i col·labora habitualment amb l'Esbjerg Ensemble (Dinamarca), la companyia de dansa Mal Pelo, i l'Ensemble Baiona (Espanya/Suïssa), com de concertino amb l'Orquestra Vigo430, OSV i la Franz Schubert Filharmonia.

Forma part del Trio da Vinci, fundat l'any 2018 entre Barcelona i París, i que ja s'ha convertit en una de les principals formacions emergents del panorama musical català i espanyol. Han actuat en sales i festivals de prestigi, com el Festival Pablo Casals de Prades (França), en el Festival de Torroella de Montgrí (Girona), a la Sala d'Òrgan de Chisinau (Moldàvia), Théâtre de l'Alliance de París (França), en la Schubertiada de Friburg (Suïssa), organitzada per la Ràdio Televisió de la Suïssa-Romande (RTS), al Palau de la Música Catalana de Barcelona, Festival Radio France (Montpeller, França) i, en formació de quartet amb la violista Sara Ferrández, a l'Auditori de Barcelona.

També és membre fundador de "The rest Project" juntament amb Lara Fernández (viola) i Daniel Claret (violoncel). Amb aquest projecte la música conviu amb la paraula i el moviment per a parlar d'un estat inherent a la condició humana: la soledat. I d'això naix el primer espectacle: The rest is Silence, estrenat en el XV Festival Clàssic Arnedillo de La Rioja.

Toca un violí d'Eduard Sitjas Bonet, fet a Girona l'any 2024.

Sara Ferrández, viola

Aclamada per la crítica pel seu càlid so, naturalitat i musicalitat, Sara Ferrández és una de les violistes més prometedores de la seua generació.

Malgrat la seua joventut, Sara ha actuat en diverses de les millors sales internacionals, com són Philharmonie de Berlín, Elbphilharmonie d'Hamburg, Alte Oper de Frankfurt o Victoria Hall de Ginebra, entre moltes altres.

Entre les seues recents i futures aparicions com a solista, cal destacar la seua col·laboració amb l'Orquestra i Cor Nacionals d'Espanya (Kazuki Yamada), l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (Cristian Macelaru), l'Orquestra Simfònica del Principat d'Astúries (Nuno Coelho), Impossible Orchestra (Alosa de la Parra) i l'Orquestra Simfònica RTVE (Chloé van Soeterstède). A més dels seus debuts amb Konzerthausorchester Berlin, Marseille Philharmonic, Israel Camerata, Jyväskylä Sinfonia, Mikkeli City Orchestra, Orquestra Simfònica d'Antofagasta i l'Orquestra Simfònica Nacional de Costa Rica.

Amant de la música de cambra, Ferrández és convidada sovint a diversos dels festivals internacionals més importants, com el Rheingau Musik Festival, Bergen International Festival, Sion Festival o Jerusalem International Chamber Music Festival, on col·labora amb artistes de la talla de Janine Jansen, Julia Fischer, Beatrice Rana, Renaud Capuçon, Pinchas Zukerman, Pablo Ferrández o Vilde Frang. A partir de 2025, Sara serà part també de l'Orpheum Foundation a Suïssa.

Nascuda a Madrid l'any 1995 en una família de músics, Sara va començar a tocar la viola amb tan sols 3 anys i, atesa la seua maduresa interpretativa, des dels 7 va començar actuar en els seus primers concerts com a solista. Als 13 anys va ingressar a l'Escola Superior de Música Reina Sofia. Més endavant va continuar els estudis al Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín on es va formar amb Tabea Zimmermann, i posteriorment va finalitzar els estudis en Kronberg Academy amb la famosa professora Nobuko Imai.

Sara toca una viola de David Tecchler construïda l'any 1730, i un arc de Nicolàs Leonard Tourte, tots dos cedits per Stephan Jansen i la Stretton Society.

Ludwig van Beethoven

(Bonn, 1770 – Vienna, 1827)

Egmont Overture in F minor Op.84

Goethe's five-act drama "Egmont" was premiered in 1788. The play is set in the 16th century, when the Dutch, led by Egmont, were fighting for independence from the Spanish Crown. Egmont is in love with Clara, a fictional character who represents the yearning for freedom. After the revolt, the hero is sentenced to death and walks onto the scaffold while still refusing to accept the authority of his judges. Between October 1809 and June 1810, Beethoven wrote the music for a new run of the play at Vienna's Burgtheater; he submitted the Overture in 1811 and the rest of the score – consisting of nine pieces: four entr'actes, two lieder, two melodramas and the closing "Symphony of victory" – in 1812. The full work is rarely performed, but the Overture, which conveys a sense of transcendent heroism, is part of the repertoire of all symphony orchestras. With a focus on the dramatic and psychological dimension of music, the structure (slow-fast) is similar to the one Beethoven used for his "Coriolan Overture", based on Plutarch's "Parallel Lives". The powerful introduction, marked "Sostenuto ma non troppo", is followed by the motifs of the "Symphony of victory", after which the Overture ends. In October 2013, the Egmont Overture was played at ADDA by the Orchestre national de France, conducted by Daniele Gatti.

Max Bruch

(Cologne, 1838 – Friedenau, near Berlin, 1920)

Double Concerto for Clarinet (Violin) and Viola in E minor Op.88

Max Bruch worked as an orchestra and chorus conductor in Mannheim, Koblenz, Liverpool and Breslau and taught composition at the Berlin High School of Music until 1910. He wrote operas, symphonies and concertos, building a reputation as a composer of choral works; however, he is especially remembered today for his Violin Concerto No. 1 in G minor (opus 26) and his "Scottish Fantasy" for violin and orchestra (opus 46). Essentially a melodist, Bruch was mostly influenced by Brahms, also drawing inspiration from Scottish, Welsh and Germanic folklore. The Double Concerto was composed in 1911 and premiered on 5 March 1912 in Wilhelmshaven by viola player Willy Hess and clarinet soloist Max Felix Buch, the composer's son. It should be noted that

the version María Florea and Sara Ferrández will perform today is not for clarinet and viola, but for violin and viola. The conductor will be Max Bragado-Darman, currently music director emeritus of the California-based Monterey Symphony and the ensemble's music director between 2004 and 2020; in 1991 he founded the Castile and León Orchestra, which he conducted. The two young soloists played Mozart's Sinfonia Concertante with the ADDA orchestra in November 2019.

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Hamburg, 1809 – Leipzig, 1847)

Symphony No. 5 in D major, "the Reformation"

Following the performance of Mendelssohn's Violin Concerto No. 2 given by Hilary Hahn and the Munich Philharmonic on 5 February, today's concert includes the last symphony Mendelssohn ever wrote, the Fifth. Nicknamed "the Reformation", it was composed for the 300th anniversary of the Augsburg Confession or "Confessio Augustana" (1530), the primary confession of faith of the Lutheran Church and presented at the Diet of Augsburg before the Holy Roman Emperor, Charles V. Still regarded today as an essential document of the Protestant Reformation, it is contained in the Lutheran "Book of Concord" (Liber Concordiae). Mendelssohn, who had started the symphony in 1829, only conducted it once, at a private performance in November 1832 that met with a lukewarm reception. He was not satisfied with the piece, which expressed "Mendelssohn's lifelong inner conflict between his two sources of creative inspiration: the impossible union, on the one hand, of the German musical tradition he had become familiar with as a composer of Lutheran chorales, and on the other, his decidedly modern language." The work would not be published until 1868, almost 20 years after Mendelssohn's death. While it has not reached the popularity of his Scottish (third) and Italian (fourth) symphonies, the Fifth's orchestration is as beautiful as in those two pieces; it is rather bleak, though, with a metallic sound. The opening and closing movements (first and fourth) are influenced by Protestant liturgical music, whereas the second and third are less developed. In the last movement, the powerful chorale, Maestoso, is an orchestral hymn to the glory of the Reformation.

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE

Nominated to the GRAMMY® AWARDS and Latin GRAMMY® 2023 & 2024

Two-time winner at the Spanish Academy of Music Awards

Symphony orchestra of the Valencia Region Foundation – ADDA, based at ADDA (Alicante Provincial Council Concert Hall), in a Mediterranean city where the sun shines all year round, ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE has become an integral part of the music scene in the Valencia Region, performing as well at Palau de les Arts Reina Sofia and throughout Spain, with performances at festivals all over the country, making their international debut in 2022 with an acclaimed double concert in Berlin and at Ljubljana and Berlioz Festivals.

ADDA·Simfònica's musical personality reflects that of its founder and chief conductor Josep Vicent. Under his baton, the orchestra takes the audience on an emotional and inspirational journey in every concert.

The orchestra maintains an intense activity in its Concert Season, sharing programming with the most renowned orchestras, conductors and soloists in the world, featuring pieces by Bruckner, Paquito D'Rivera, Copland, Ravel, Prokofiev, Korsakov, Shostakovich, Bruch, Arturo Márquez, Mussorgsky, Brahms...and artists such as Pinchas Zukerman, Asun Noales, Yeol Eum Son, Judith Jáuregui, Pablo Saínz Villegas, or Daniel Oyarzábal, during the next 24/25 season. Hand in hand with chief conductor Josep Vicent, await outstanding projects with the Orfeón Donostiarra at the National Auditorium in Madrid, Palau de la Música in Barcelona, Auditorium of Zaragoza, as well as the staged Ballet Romeo and Juliet by Prokofiev, only opera by Manuel de Falla in Concert (Miquel Ortega), Ljubljana Festival and Berlioz Festival 2025, in addition to an exciting tour through Japan.

While ADDA·Simfònica's capacity for innovation, dynamism, stylistic versatility and talent have impressed concert hall audiences, this socially committed ensemble has performed in many other settings, collaborating on educational projects with Títeres Etcétera or giving performances in care homes and hospitals across Alicante province. It has launched groundbreaking initiatives focused on contemporary music, as well as a series of immersive Digital Albums. The orchestra has released more than 15 albums and other audio-visual products for a number of labels like Warner Classics, Aria Classics, Parma Recordings, Discmedi or IMM Klassik. Four albums have been awarded the prestigious "Melómano de Oro", and has been nominated for two consecutive years for the Latin GRAMMY and the American GRAMMY AWARDS 2023 & 2024 for the albums "Ritmo, The Chick Corea Symphony Tribute" and "Latin Rites".

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE has performed alongside extraordinary conductors and soloists, such as Valery Gergiev, Maria João Pires, Javier Perianes, Paquito D'Rivera, las Hermanas Labèque, Joaquín Riquelme, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Ángeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro, Juan Manuel Cañizares or Marina Heredia, among many others.

Remarkable projects led by chief conductor Josep Vicent include opera and stage productions designed jointly with Emilio Sagi or Carlus Padrissa and La Fura dels Baus (El Amor Brujo, Carmen, La Bohème, The Creation, Carmina Burana, Pastoral for the Planet, etc.); the "Chick

Corea Symphony Tribute"; all of Stravinsky's ballets in audio-visual format; or world premieres of works by composers Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Eglund and Jesús Mula.

With an unstoppable artistic career that music critics define as "a world-class instrument that spreads enthusiasm, with an energy and sound within the reach of very few orchestras", ADDA SIMFÒNICA ALICANTE and its chief conductor Josep Vicent have become an essential cultural mark.

Max Bragado-Darman. Guest conductor

"Max Bragado-Darman is a professional who goes beyond the profession, a painter of music, attentive to every plane, even though the canvas may seem chaotic, he structures emotions through transparency until we are made participants of paradises and infernos far beyond any limitation." EL PUNTO DE LAS ARTES (Madrid)

Born in Madrid, he is now the Emeritus Music Director of the Monterey Symphony in California after having been its Artistic Director since 2004. He formed the Symphonic Orchestra of Castile and Leon in 1991 and was its Music Director until the year 2000. With this orchestra he recorded works from the Spanish symphonic repertoire such as the symphonies of Bretón, Chapí and Marqués as well as works by Turina, Rodrigo, Esplá and Antonio José. Recordings of works by Rodrigo and Turina have been re-released by Naxos. Also with this orchestra he recorded the complete works for cello and orchestra by Alberto Ginastera with the renowned cellist, Aurora Nátola Ginastera, the wife of the composer. Many distinguished artists have performed under Max Bragado-Darman's direction such as Alicia de Larrocha, Teresa Berganza, Horacio Gutiérrez, Elmar Oliveira, Anne Akiko Myers, Andre Watts, Reiko Watanabe, Mark Seltzer, Jard Van Ness, Angel Romero, Aaron Rosand, Dickran Atamian, Gary Graffman and many more. In 2003, he finished a new edition of the opera "Maria del Carmen" by Enrique Granados and conducted this opera at the Wexford Festival in Ireland.

He was the Music Director of the Louisville Orchestra in the United States, with which he recorded works by Joan Tower and was applauded for his innovative programming. He also has been Music Director of the following orchestras: The Symphonic Orchestra of Grand Canary, "Concerto Grosso" in Frankfurt, Germany, The Classic Chamber Orchestra in New York, the Youth Orchestra of Nashville, Tennessee, Ohio State University Orchestra, the Symphony Orchestra and Chamber Orchestra of the Cleveland Institute of Music in Ohio. As guest conductor he has collaborated with the San Carlo Theater Orchestra in Lisbon, the London Symphony, the Colón Theater Orchestra in Buenos Aires and the Metropolitan Opera Orchestra of New York as well as many others in the United States. In Spain, he has conducted the most important orchestras in the country.

Maria Florea, violin

Born in Barcelona, in a musicians and actresses family, Maria began studying violin at the age of four with her father, and she was only seven years old when she gave her first concert as a soloist.

She studied with Gonçal Comellas in Figueres, with Zakhar Bron, Yuri Volguin, Heime Müller and Marta Gulyas at the Reina Sofia School of Music in Madrid, with György Pauk at the Royal Academy of Music in London, and Rainer Schmidt at the Mozarteum University of Salzburg and in the Musik-Akademie Basel.

From a very young age she stands out for her soloist engagements. She has participated in tours of concerts in emblematic venues in Europe and China. She has performed at the Palau de la Música Catalana with the Vallès Symphony Orchestra, at the Organ Hall of Chisinau (Moldova), at the opening concert of the 2020/2021 OBC season at the Auditori of Barcelona, with the GIO Symphonia at the Cerdanya festival, at the festival Enescu from Bucharest together with the National Chamber Orchestra of Moldova and at the Festival of Torroella de Montgrí with OBC.

Recently, she has performed chamber music recitals at the Schubertiada in Vilabertran, at the Juan March Foundation in Madrid, at the Casa Batlló in Barcelona (Barcelona Overtura Festival) and she regularly collaborates with the Esbjerg Ensemble (Denmark), Mal Pelo dance company, and Bayona Ensemble (Spain/Switzerland), as well as invited concertmaster with Vigo430 Orchestra, OSV and the Franz Schubert Philharmonic.

She is part of Trio da Vinci, founded in 2018 between Barcelona and Paris, which has already become one of the main emerging formations of the Catalan and Spanish musical scene. They have performed in prestigious venues and festivals, such as the Pablo Casals Festival in Prades (France), in Torroella de Montgrí Festival (Girona), Organ Hall of Chisinau (Moldova), Théâtre

de l'Alliance de Paris (France), at the Schubertiade in Freiburg (Switzerland), organized by Radio Television of the Swiss-Romande (RTS), at the Palau de la Música Catalana in Barcelona, Festival Radio France (Montpellier, France) and in Auditori of Barcelona.

She is also a member of "The rest Project" together with Lara Fernández (viola) and Daniel Claret (cello). With this project, music coexists with words and movement to talk about a state inherent to the human condition: solitude. And from this is born their first project: "The rest is Silence", premiered at the XV Arnedillo Classic Festival in La Rioja.

Maria plays a violin by Eduard Sitjas Bonet, made in Girona in 2024.

Sara Ferrández, viola

Widely acclaimed for her warm, effortless and impeccable sound, Sara Ferrández is fast emerging as one of the most exciting violists of her generation.

Recent and forthcoming highlights for her include performing with the Spanish National Symphony Orchestra/ Kazuki Yamada, the Barcelona Symphony Orchestra/ Cristian Macelaru, Radio Television Orchestra in Madrid/ Chloe Van Soeterstède, the Impossible Orchestra/ Alondra

de la Parra and OSPA Symphony Orchestra/ Nuno Coelho. As well as her debuts with Konzerthausorchester Berlin, Marseille Philharmonic, Israel Camerata, Antalya Devlet Symphony Orchestra, Jyväskylä Sinfonia, Mikkeli City Orchestra and National Symphony Orchestra of Costa Rica.

Chamber music has always held a special place in Ferrández's musical life. She is frequently invited to play in several international festivals, including Sion Festival, Bergen International Festival, Pau Casals International Music Festival, Jerusalem Chamber Music Festival and Nouveaux Horizons Music Festival where she has the pleasure of collaborating with highly esteemed artists such as Janine Jansen, Beatrice Rana, Renaud Capuçon, Pablo Ferrández, Vilde Frang, Elena Bashkirova or Pinchas Zukerman, amongst others.

Sara collaborates frequently with the ensemble "Mutter's Virtuosi", performing alongside world-class violinist Anne-Sophie Mutter. She is also a former member of the Karajan Academy of the Berlin Philharmonic (2019-2022), and she still collaborates on several chamber music projects with members of the orchestra as well. From 2025 onwards, Sara will also be part of the Orpheum Foundation in Switzerland.

Born in Madrid in 1995, Sara grew up in a family of musicians, and started playing viola at 3 years-old before attending the Escuela Superior de Música Reina Sofia in Madrid aged 13. She continued her studies in the Hochschule für Musik Hanns Eisler, under internationally renowned violist Tabea Zimmermann, where she obtained both her bachelor's and master's degree. Afterwards, she finished her studies with Professor Nobuko Imai at the Kronberg Academy.

Sara plays on a David Tecchler viola (1730), the third of 3 Violas and a bow from Nicolas Léonard Tourte - both generously loaned by Stephan Jansen on behalf and as a member of the Stretton Society.

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE
Josep Vicent, director titular

Plantilla

Violines primeros

Raisa Ulumbekova, **concertino**

Anna Korpalska

Anna Sibila

Magdalena Gacek

Pavel Penev

Anastassia Kondakova

Rodrigo Fernandes

Dmytro Demydov

Estefanía del Barrio

Olivia Kucharska

Rocío Vilaplana

Maria Conrad

Violines segundos

Cecilia Silveri

Anna Rubanez

Eva Ortells

Marcos Sanjuan

Claudio César Álvarez

Ana Isabel García

Dante Bertolino

Diego Gabete

Jesús Darío Dorado

David Otto

Violas

Máximo Aroca

Paloma Cueto-Felgueroso

Marta Pérez

Vicent Emmanuel Nogués

Paula Romero

Yana Kucherova

Isabel Pascual

Pablo Camacho

Violonchelos

Urszula Kopijkowska

Saem Heo

Pedro José Bonilla

Mario Castelló

Zsófia Keleti

Anastasia Laskova

Contrabajos

Iván Rubido

Damián Rubido

Santiago Costa

Mar Ripoll

Flautas

Mayte Abargues

Jordi López

Oboes

Daniel Rodríguez

Ángela González

David Alfonso Molla

Clarinetes

Jaume Ivorra

Jorge Ripoll

Fagots

Denise Sun

Xavier Vidal

Antonio Soriano

Trompas

Gloria Hijosa

David Melgar

José García

Armand Moreno

Trompeta

José Manuel Escobar

Alfonso Cantó

Trombones

Alejandro Ivorra

Vanessa Bailén

Octavio Montava

Timbal

Salvador Soler

T14. A9

Viernes 28/02/2025

**“EL MITO DE LOS
CUATRO ELEMENTOS”**

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE
ANTONII BARYSHEVSKYI, PIANO
JOACHIM GUSTAFSSON

Beethoven, Concierto para piano núm. 4
Beethoven, Sinfonía núm. 4